

Το όνειρο του έλληνα είναι σχεδόν ταυτόσημο με το «κεραμίδι». Μήπως όμως σήμερα αυτό το όνειρο θα πρέπει να μετατεθεί χρονικά μέχρι να ξεκαθαρίσει το τοπίο τόσο με τα οικονομικά του κράτους όσο κα με τα προσωπικά σας; Σε τελευταία ανάλυση το σπίτι δεν είναι αυτοσκοπός αλλά μέσο για να αισθανόμαστε καλύτερα και κυρίως ασφαλείς. Ας πάρουμε όμως την ιστορία από την αρχή.

Κατά την τελευταία δεκαετία, οι τράπεζες –που έχουν σήμερα διπλοκλειδώσει τα θησαυροφυλάκια τους και ενδιαφέρονται μόνο για τις καταθέσεις- έστρεψαν τον κόσμο στο να δανειστεί για να πάρει σπίτι. Αποτέλεσμα δεκάδες χιλιάδες που παρασύρθηκαν , σήμερα ζουν με την αγωνία της κατάσχεσης. Με δεδομένο ότι το 10% των στεγαστικών βρίσκονται σε καθεστώς καθυστέρησης πληρωμής των δόσεων οι οικογένειες που βρίσκονται σε αυτή την κατάσταση πρέπει να ξεπερνούν τις 100.000. Αυτοί , οι οφειλέτες είναι πολύ χειρότερα σε σύγκριση με ότι ήταν πριν αγοράσουν το σπίτι καθώς έχασαν ένα περιουσιακό στοιχείο και κατέστρεψαν την πιστοληπτική τους ικανότητα για τουλάχιστον πέντε χρόνια. Αν σε αυτά , προσθέσει κανείς και το ψυχολογικό παράγοντα , τότε η κατάσταση τους δεν είναι καθόλου ευχάριστη. Αν και στην Ελλάδα το φαινόμενο δεν είναι αισθητό εντούτοις δεν μπορεί να αγνοηθεί. Τα προβληματικά δάνεια εμφανίζουν μία χωροταξική συγκέντρωση. Τι σημαίνει αυτό; Πολύ απλά σε ορισμένες περιοχές οι κατασχέσεις είναι περισσότερες από κάποιες άλλες. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι οι λεγόμενες προβληματικές περιοχές είναι ευάλωτες στην κρίση που οδηγεί σε πιο έντονη υποχώρηση των τιμών των κατοικιών. Με απλά λόγια , η ύφεση δεν πλήττει μόνο αυτούς που έχουν πρόβλημα με τα δάνεια ή τις δουλειές τους αλλά και τους υπόλοιπους που βλέπουν τις ιδιοκτησίες τους να χάνουν από την αξία τους.

Κοντολογίς η ιδιοκτησία μπορεί να παγιδεύσει μια οικογένεια σε μια παρακμάζουσα γειτονιά. Ακόμη και για εκείνους που δεν έχουν πληγεί από την κρίση η ιδιοκτησία δεν πάντα η καλύτερη λύση. Ας πάρουμε την περίπτωση μίας μετακίνησης από την πόλη σε προάστια. Σίγουρα , για κάποιους η μετακίνηση αυτή έχει υψηλό ψυχολογικό κόστος. Πρακτικά μιλώντας, η αγορά δεν είναι για όλους και για όλα τα στάδια της ζωής τους η καλύτερη λύση. Θέλετε ένα παράδειγμα ; Οι συνταξιούχοι που έχουν κτυπηθεί από τις περικοπές θα μπορούσαν να αποκτήσουν μία πρόσθετη ρευστότητα πουλώντας και μετακομίζοντας σε ένα πιο φτηνό σπίτι-ακόμα και ιδιόκτητο. Ακόμα και οι νέοι ενδεχομένως να βρεθούν σε δίλλημα αν κάνουν πρώιμα την κίνηση της αγοράς αφού αυτό τους δένει με μία περιοχή και μπορεί να τους περιορίσει στις επιλογές εργασίας.

Έτσι, αν δεν έχετε αποκτήσει ιδιόκτητο σπίτι μην αισθανθείτε σαν παρίας. Σκεφτείτε ότι αν η διαίσθηση ή η οικονομική σας κατάσταση δεν βοηθά το καλύτερο που έχετε να κάνετε είναι να περιμένετε την κατάλληλη στιγμή.